

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
6 päivänä lokakuuta 1981 *

Asiassa 246/80,

jonka Haagin Commissie van Beroep Huisartsgeneeskunde (yleislääketieteen valituslautakunta) on saattanut ETY:n perustamissopimuksen 177 artiklan mukaisesti yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen ensin mainitussa lautakunnassa käsiteltävänä olevassa asiassa

C. Broekmeulen, Kerkdrielissä toimiva lääkäri,

vastaan

Huisarts Registratie Commissie (yleislääkäreiden rekisteröintilautakunta),

ennakkoratkaisun lääketieteen tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta sekä toimenpiteistä sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaan käyttämisen helpottamiseksi 16 päivänä kesäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/362/ETY (EYVL N:o L 167, 1975, s. 1) tulkinnasta sekä lääkärintointa koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 16 päivänä kesäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/363/ETY (EYVL N:o L 167, 1975, s. 14) tulkinnasta,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti J. Mertens de Wilmars, jaostojen puheenjohtajat P. Pescatore, Mackenzie Stuart ja T. Koopmans sekä tuomarit A. O'Keefe, A. Touffait, O. Due, U. Everling ja A. Chloros,

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

julkisasiamies: G. Reischl,
kirjaaja: A. Van Houtte,

on antanut seuraavan

tuomion

PERUSTELUT

- 1 Haagissa toimiva Commissie van Beroep Huisartsgeneeskunde (yleislääketieteen valituslautakunta) on esittänyt 21.10.1980 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 11.11.1980, ETY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla ennakkoratkaisukysymyksen 16.6.1975 annettujen neuvoston direktiivien 75/362/ETY ja 75/363/ETY (EYVL N:o L 167, s. 1 ja 14) tulkinnasta. Ensin mainittu direktiivi koskee lääketieteen tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroista tunnustamista sekä toimenpiteitä sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaan käyttämisen helpottamiseksi. Jälkimmäinen direktiivi koskee lääkärintointa koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamista.
- 2 Tämä kysymys on esitetty alankomaalaisen lääkärin, C. Broekmeulenin, tekemän valituksen yhteydessä. Sen jälkeen, kun C. Broekmeulen oli saanut Belgiassa lääkärin tutkintotodistuksen lääketieteessä, kirurgiassa ja synnytysopissa Leuwenin katolisesta yliopistosta ja Alankomaiden kansanterveyden ja ympäristöasiain apulaisministeri (staatssecretaris) oli myöntänyt hänelle luvan toimia lääkärinä Alankomaissa, Huisarts Registratie Commissie (yleislääkäreiden rekisteröintilautakunta) kieltäytyi merkitsemästä häntä rekisteriin yleislääkäriksi.
- 3 Oikeudenkäyntiasiakirjoista sekä asian käsittelyyn osallistuneiden osapuolten toimittamista tiedoista käy ilmi, että Alankomaiden kuninkaallinen yhdistys lääketieteen edistämiseksi, jäljempänä 'yhdistys', on perustanut Huisarts Registratie Commissien ja Commissie van Beroep Huisartsgeneeskunden. Yhdistys on alankomaalainen, ja enemmistö Alankomaissa toimivista lääkäreistä on sen jäseniä. Yhdistyksen yhtenä tavoitteena on parantaa lääkäreiden teoreettista ja käytännön koulutusta, mukaan lukien yliopistokoulutuksen

jälkeinen opetus. Yhdistyksen sääntöihin sisältyy määräyksiä, jotka koskevat erikoislääkäreiden, sosiaalilääketieteen asiantuntijoiden ja yleislääkäreiden tunnustamista ja rekisteriin merkitsemistä. Yhdistyksen perustamiskirjan mukaan näitä sääntöjen määräyksiä voidaan muuttaa ainoastaan yliopistopetuksen ja kansanterveysasiain toimivaltaisten ministereiden suostumuksella.

4 Yhdistyksen sääntöjen 1101–1135 kohdassa määrätään yleislääkäreiden tunnustamisesta ja rekisteriin merkitsemisestä. Näissä määräyksissä vahvistetaan kolmen toimielimen perustaminen. Näitä toimielimiä ovat College voor Huisartsgeneeskunde (yleislääketieteen neuvosto), jonka pääasiallisena tehtävänä on laatia yleislääkäreiden koulutukselle asetettavat vaatimukset, Huisarts Registratie Commissie (yleislääkäreiden rekisteröintilautakunta), joka on toimivaltainen sellaisten yleislääkäreiden rekisteriin merkitsemisessä, jotka esittävät sitä koskevan hakemuksen ja jotka täyttävät College voor Huisartsgeneeskunden määrittelemät vaatimukset, ja Commissie van Beroep Huisartsgeneeskunde (yleislääketieteen valituslautakunta), joka tutkii Huisarts Registratie Commissien päätöksistä tehtyjä valituksia.

5 Tässä tapauksessa Huisarts Registratie Commissie on kieltäytynyt merkitsemästä C. Broekmeulenin rekisteriin yleislääkäriksi, koska hän ei täytä College voor Huisartsgeneeskunden päätöksissä vahvistettuja edellytyksiä. Kyseisten päätösten mukaisesti C. Broekmeulenin on osallistuttava, kuten alankomaalaisesta yliopistosta lääkärin tutkintotodistuksen saaneiden alankomaalaisten lääkäreiden, vuoden pituiseen yleislääketieteelliseen koulutukseen, ennen kuin hänet voidaan merkitä yleislääkäreiden rekisteriin.

6 Huisarts Registratie Commissie on katsonut, että College voor Huisartsgeneeskunden päätöksissä määrätään selvästi, että muiden jäsenvaltioiden kansalaiset, joilla on muissa jäsenvaltiossa saatu ja direktiiveissä 75/362/ETY ja 75/363/ETY tunnustettu lääketieteen tutkintotodistus ja jotka ovat saaneet luvan toimia lääkäreinä Alankomaissa, olisi pyynnöstä merkittävä yleislääkäreiden rekisteriin. Tätä poikkeusta ei voida soveltaa C. Broekmeuleniin, koska hän on Alankomaiden kansalainen.

7 Käsiteltyään tästä päätöksestä tehtyä valitusta Commissie van Beroep Huisartsgeneeskunde (valituslautakunta) lykkäsi asian käsittelyä esittääkseen yhteisöjen tuomioistuimelle ennakkoratkaisukysymyksen siitä, onko direktiivien 75/362/ETY ja 75/363/ETY perusteella pääteltävä, että alankomaalaisella, joka on saanut lakisääteisen lääkärin tutkintotodistuksen lääketieteessä, kirurgiassa ja synnytysoyissa Belgiassa ja joka voi sen vuoksi pitää yleislää-

kärin vastaanottoa Belgiassa, on oikeus Alankomaihin sijoittautuessaan tulla merkityksi yhdistyksen yleislääkäreiden rekisteriin osallistumatta ensin yleislääketieteen koulutukseen Alankomaissa. Commissie van Beroep Huisartsgeneeskunde täsmensi, että Alankomaissa voimassa olevien säännösten mukaisesti rekisteriin merkitseminen on mahdollista ainoastaan kyseisen koulutuksen jälkeen ja että Alankomaissa lääkäri voi toimia lääkärinä vasta tultuaan merkityksi tähän rekisteriin.

Perustamissopimuksen 177 artiklan sovellettavuus

8 Koska Commissie van Beroep Huisartsgeneeskunde on yhdistyksen perustama toimielin, on ensin tutkittava, voidaanko sitä pitää perustamissopimuksen 177 artiklassa tarkoitettuna jäsenvaltion tuomioistuimena.

9 Yhdistyksen sääntöjen mukaan Commissie van Beroep Huisartsgeneeskunde, joka nimitetään viideksi vuodeksi, muodostuu kolmesta alankomaalaisten lääketieteellisten tiedekuntien valitsemasta jäsenestä, kolmesta yhdistyksen johtokunnan valitsemasta jäsenestä ja kolmesta yliopisto-opetuksen ja kansanterveysasiain toimivaltaisten ministereiden valitsemasta jäsenestä, joista yksi toimii puheenjohtajana. Puheenjohtajan tointa täytettäessä etusijalle asetetaan korkeassa asemassa oleva tuomari.

Edellä esitetyn perusteella voidaan katsoa, että Alankomaiden viranomaiset osallistuvat merkittävällä tavalla Commissie van Beroep Huisartsgeneeskunden kokoonpanon muodostamiseen.

10 Yhdistyksen sääntöjen mukaan Commissie van Beroep Huisartsgeneeskunde ratkaisee asiat menettelyssä, jossa kuullaan kontradiktorisessa menettelyssä molempia asianosaisia, Huisarts Registratie Commissieta ja asianomaista lääkäriä sekä tarvittaessa tämän avustajaa tai asianajajaa.

11 Alankomaiden hallitus on täsmentänyt, että sen mielestä Commissie van Beroep Huisartsgeneeskunde ei voida pitää tuomioistuimena Alankomaiden lainsäädännön mukaisesti. Se on kuitenkin huomauttanut, että tämä seikka ei ole määräävä perustamissopimuksen 177 artiklan tulkinnan osalta. Sitä, voiko Commissie van Beroep Huisartsgeneeskunden kaltainen toimielin saattaa asian yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi tämän artiklan mukaisesti, on sen sijaan tarkasteltava sen tehtävän perusteella, joka sillä on muutoksenha-

kujärjestelmässä niiden osalta, jotka katsovat, että heidän yhteisön oikeuteen perustuvia oikeuksiaan on loukattu.

- 12 Tältä osin ennakkoratkaisukysymystä koskevassa päätöksessä todetaan, että sairausvakuutuslain nojalla annetussa vuoden 1966 kuninkaan asetuksessa (arrêté royal) vahvistetaan lääkärintointa koskeva päätös (Verstrekkengenbesluit), jonka mukaan ainoastaan yhdistyksen ylläpitämään yleislääkäreiden rekisteriin merkittyä lääkäriä voidaan pitää tässä säädöksessä tarkoitettuna yleislääkärinä. Lääkärit, joita ei ole merkitty rekisteriin, eivät voi pitää sairausvakuutuskassan hyväksymää lääkärin vastaanottoa. Se seikka, että lääkäriä ei ole merkitty rekisteriin, aiheuttaa näissä olosuhteissa, että lääkärin on mahdotonta hoitaa yleislääkärinä sairausvakuutuksen piiriin kuuluvia potilaita. Myös yksityisenä lääkärinä toimiminen on mahdotonta, koska yksityiset vakuuttajat ovat määritelleet sairausvakuutuksissaan yleislääkärin edellä mainittujen lääkärintointa koskevien säännösten mukaisesti.
- 13 Alankomaiden lainsäädännön ja yhdistyksen perustamiskirjan ja sääntöjen tarkastelu osoittaa, että lääkäri, joka aikoo sijoittautua Alankomaihin, ei voi harjoittaa toimintaansa erikoislääkärinä, sosiaalilääketieteen asiantuntijana tai yleislääkärinä ilman, että yhdistyksen toimielimet tunnustavat hänet ja hänet merkitään rekisteriin. Näin perustettu järjestelmä johtuu tiiviistä yhteistyöstä yhdistyksen jäseninä olevien lääkäreiden, lääketieteellisten tiedekuntien ja yliopisto-opetuksen ja kansanterveyden alalla toimivaltaisten viranomaisten välillä.
- 14 On selvää, että Alankomaiden kansanterveysjärjestelmä perustuu sekä sosiaaliturvajärjestelmän että yksityisen sairaanhoidon osalta yhdistyksen lääkäreille myöntämään pätevyteen. Yleislääkäreiden rekisteriin merkitseminen on välttämätöntä Alankomaihin sijoittautuvalle lääkärille, jotta hän voisi avata yleislääkärin vastaanoton.
- 15 Sen vuoksi yleislääkäri, joka vetoaa yhteisön oikeuden mukaisiin oikeuksiinsa sijoittautumisoikeuden ja palvelujen tarjoamisen vapauden osalta, joutuu tilanteeseen, jossa hänen on saatettava asia yhdistyksen perustaman Huisarts Registratie Commissien (yleislääkäreiden rekisteröintilautakunta) käsiteltäväksi, ja jos hänen hakemuksensa hylätään, hänen on valitettava Commissie van Beroep Huisartsgeneeskunde (yleislääketieteen valituslautakunta). Alankomaiden hallitus ilmaisi mielipiteensä siitä, että lääkäri, joka ei ole yhdistyksen jäsen, voisi valittaa rekisteröinnin hylkäyksestä tavallisiin tuomioistuimiin. Se myös totesi, että asiaa ei ole koskaan ratkaistu Alankomaiden tuomioistuimissa. Itse asiassa kaikki yhdistykseen kuuluvat tai kuulumattomat

lääkärit, joiden rekisteröimispyyntö yleislääkäriksi on hylätty, valittavat Commissie van Beroep Huisartsgeneeskundeen, jonka päätöksistä Alankomaiden hallituksen tietojen mukaan ei koskaan ole valitettu tavallisiin tuomioistuimiin.

- 16 Tässä tapauksessa 177 artiklan soveltamista koskevaan kysymykseen vastaukseksi on huomattava, että jäsenvaltiot ovat velvollisia toteuttamaan alueellaan tarvittavat toimenpiteet yhteisön toimielinten antamien säännösten ja määräysten soveltamisen varmistamiseksi kokonaisuudessaan. Jos jäsenvaltion oikeusjärjestyksessä yhteisön toimielinten antamien määräysten ja säännösten soveltaminen uskotaan ammattialajärjestölle, joka toimii tietyssä määrin julkishallinnon valvonnassa, ja jos tämä järjestö tässä yhteydessä ja yhteistyössä asianomaisten viranomaisten kanssa perustaa muutoksenhakukeinoja, jotka voivat vaikuttaa yhteisön oikeuden mukaisten oikeuksien käyttämiseen, yhteisön oikeuden tehokas vaikutus (effet utile) edellyttää, että yhteisöjen tuomioistuin voi ratkaista sellaiset yhteisön oikeuden tulkintaa ja pätevyyttä koskevat kysymykset, jotka voivat syntyä tällaisen menettelyn yhteydessä.
- 17 Edellä esitetyistä seikoista johtuu, että koska käytännössä tehokasta muutoksenhakukeinoa yleisiin tuomioistuimiin ei ole yhteisön oikeuden soveltamisen osalta, tällaisen ammattialajärjestön perustamaa valituslautakuntaa, joka toimii viranomaisten luvalla ja yhteistyössä niiden kanssa ja jonka riita-asiain menettelyssä tehdyt päätökset käytännössä tunnustetaan lopullisiksi, on pidettävä perustamissopimuksen 177 artiklassa tarkoitettuna jäsenvaltion tuomioistuinena.

Esitetty kysymys

- 18 Kansallisen tuomioistuimen esittämä kysymys koskee ensinnäkin sitä, voiko Alankomaiden kansalainen, jolla on direktiivin 75/362/ETY 3 artiklassa mainittu jokaisen jäsenvaltion tämän direktiivin 2 artiklan mukaisesti tunnustama belgialainen tutkintotodistus, vedota näihin säännöksiin, jos hän aikoo sijoittautua Alankomaihin.
- 19 Direktiivin 2 artiklan mukaisesti jokaisen jäsenvaltion on tunnustettava sellaiset tutkintotodistukset, jotka on mainittu 3 artiklassa ja ”jotka on annettu jäsenvaltioiden kansalaisille toisessa jäsenvaltiossa”. Edellä esitetyistä sanamuodosta johtuu, että kaikkien jäsenvaltioiden kansalaiset, jotka ovat saaneet

toisessa jäsenvaltiossa 3 artiklassa mainitun tutkintotodistuksen, voivat vedota tähän säännökseen jäsenvaltiossa.

- 20 Tämä tulkinta on myös niiden vaatimusten mukainen, jotka johtuvat perustamissopimuksen 3 artiklan c kohdassa, 48, 52 ja 59 artiklassa taatuista henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta, sijoittautumisvapaudesta ja palvelujen tarjoamisen vapaudesta. Nämä yhteisön järjestelmän perusvapaudet eivät toteutuisi kokonaan, jos jäsenvaltiot voisivat kieltää yhteisön oikeuden määräyksiensä ja säännöksiensä soveltamisesta koituvan edun omilta kansalaisiltaan, jotka ovat käyttäneet hyväkseen liikkumisvapautta ja sijoittautumisvapautta ja jotka ovat saavuttaneet näillä keinoin direktiivissä tarkoitettua ammatillisen pätevyyden muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jonka kansalaisia he ovat.
- 21 Toinen esitetty kysymyksessä tarkoitettu ongelma on se, voiko jäsenvaltio edellyttää, että direktiivin 75/362/ETY säännösten mukaisesti toisessa jäsenvaltiossa tunnustetun tutkintotodistuksen saaneen lääkärin on osallistuttava lisäkoulutukseen tietyn jakson ajan voidakseen toimia yleislääkärinä. Jäsenvaltion omalla alueella tutkintotodistuksen saaneiden osalta vaatimus on samanlainen.
- 22 Huisarts Registratie Commissie (yleislääkäreiden rekisteröintilautakunta), pääasian vastaaja, on väittänyt, että direktiivissä 75/362/ETY ei ole sääntöjä, jotka koskevat yliopiston lääketieteen tutkinnon jälkeistä yleislääkärin ammatillisen koulutuksen tunnustamista. Viimeaikaisen kehityksen perusteella näyttäisi siltä, että yleislääketiede on yksi erikoistumisala, joka on vertailukelpoinen muiden erikoistumisalojen kanssa. Direktiivin 8 artiklassa jäsenvaltioille annetaan erikoistumisalojen osalta mahdollisuus vaatia lisäkoulutusjaksoa myös niiltä, jotka ovat saaneet tutkintotodistuksen muissa jäsenvaltioissa. Lisäksi lääkäreiden sijoittautumisvapaus ei saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden ponnisteluihin parhaan mahdollisen terveydenhoitojärjestelmän takaamiseksi.
- 23 Nämä väitteet eivät kuitenkaan ole direktiivin 75/362/ETY mukaisia. Direktiivi perustuu eroon lääketieteen tutkintotodistusten (2 ja 3 artikla) ja lääketieteen erikoisalojen tutkintotodistusten (4–8 artikla) tunnustamisessa. Direktiivin 2 artiklassa jäsenvaltiot veloitetaan tunnustamaan 3 artiklassa täsmennettyjen sellaisten tutkintotodistusten vastaavuus, jotka koskevat pääsyä lääkärin-toimen itsenäiseksi ammatinharjoittajaksi ja sen harjoittamista. Ainoastaan erikoislääkäreiden koulutuksen ollessa kyseessä direktiivissä sallitaan sijoittautumisvaltion asettaa lisävaatimuksia 4–8 artiklan mukaisesti. Tämä tulkinta vahvistetaan direktiivin johdanto-osassa, jonka mukaan sen ”tarkoituksena on

sellaisten tutkintotodistusten -- tunnustaminen, joiden avulla aloitetaan ja harjoitetaan toimintaa lääketieteen alalla, sekä erikoislääkärin tutkintotodistusten -- tunnustaminen”.

- 24 On kiistatonta ja lisäksi direktiivin 5 ja 7 artiklassa selvästi ilmaistua, että yleislääketiedettä ei tunnusteta direktiivissä erikoisalaksi Alankomaiden lainsäädännössä tarkoitettussa merkityksessä. Tästä syystä samanlaisessa tilanteessa kuin Alankomaissa, jossa lääkärin ammatin harjoittaminen edellyttää yleislääkärin pätevyyttä, toisesta jäsenvaltiosta tutkintotodistuksen saanut henkilö saa ammatillisen pätevyyden nimenomaan sen vuoksi, että hänen tutkintotodistuksensa tunnustetaan direktiivin 2 artiklan nojalla, eikä sen vuoksi, että hän on saanut lisäpätevyyden sijoittautumisvaltiossa.
- 25 On lisäksi huomattava, että lääkäreiden, jotka ovat toisen jäsenvaltion kansalaisia ja jotka ovat saaneet direktiivin 75/362/ETY mukaisesti tunnustetun tutkintotodistuksen muussa jäsenvaltiossa kuin Alankomaissa, sallitaan toimia yleislääkärinä ilman osallistumista lisäkoulutukseen. Edellä esitettyjen seikkojen vuoksi alankomaalaiselle lääkärille, jolla on sama tutkintotodistus, asetettavat vaatimukset yleislääkärinä toimimista varten eivät voi olla erilaisia.
- 26 On huomattava, että direktiivin 75/362/ETY 21 artiklassa jäsenvaltioille annetaan nimenomaisesti mahdollisuus edellyttää valmistavan harjoittelujakson suorittamista viiden vuoden siirtymäajan aikana. Tämän siirtymäajan päätyttyä jäsenvaltio ei voi vaatia tällaista harjoittelujaksoa tai muuta lisäkoulutusta niiden lääkäreiden osalta, jotka sijoittautuvat sen alueelle yleislääkäreinä ja joilla on toisessa jäsenvaltiossa saatu direktiivin mukaisesti tunnustettu tutkintotodistus.
- 27 Sen vuoksi Commissie van Beroep Huisartsgeneeskunden esittämään kysymykseen on vastattava seuraavasti: direktiiviä 75/362/ETY on tulkittava siten, että jäsenvaltion kansalaisella, joka on saanut direktiivin 3 artiklassa mainitun tutkintotodistuksen toisessa jäsenvaltiossa ja joka voi sen perusteella toimia yleislääkärinä tässä toisessa jäsenvaltiossa, on oikeus sijoittautua yleislääkärinä jäsenvaltioon, jonka kansalainen hän on. Hänellä on tämä oikeus, vaikka kyseinen jäsenvaltio edellyttää, että sen alueella lääketieteen tutkintotodistuksen saaneiden henkilöiden on osallistuttava lisäkoulutukseen voidakseen harjoittaa ammattiaan.

Oikeudenkäyntikulut

28 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille Alankomaiden hallitukselle ja Euroopan yhteisöjen komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikuluista.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on ratkaissut Commissie van Beroep Huisartsgeneeskunden 21.10.1980 tekemällään päätöksellä esittämän kysymyksen seuraavasti:

Direktiiviä 75/362/ETY on tulkittava siten, että jäsenvaltion kansalaisella, joka on saanut direktiivin 3 artiklassa mainitun tutkintotodistuksen toisessa jäsenvaltiossa ja joka voi sen perusteella toimia yleislääkärinä tässä toisessa jäsenvaltiossa, on oikeus sijoittautua yleislääkärinä jäsenvaltioon, jonka kansalainen hän on. Hänellä on tämä oikeus, vaikka kyseinen jäsenvaltio edellyttää, että sen alueella lääketieteen tutkintotodistuksen saaneiden henkilöiden on osallistuttava lisäkoulutukseen voidakseen harjoittaa ammattiaan.

Mertens de Wilmars	Pescatore	Mackenzie Stuart	Koopmans	O'Keeffe
Touffait	Due	Everling	Chloros	

Julistettiin Luxemburgissa 6 päivänä lokakuuta 1981.

A. Van Houtte
kirjaaja

J. Mertens de Wilmars
presidentti